

List do Hebrajczyków

Temat listu

List do Hebrajczyków zawiera w sobie cały szereg porównań i kontrastów pomiędzy typologicznymi motywami Starego Testamentu a ich urzeczywistnieniem w służbie Chrystusa. Plan zbawienia, ukazany ludowi wybranemu (Izraelowi) w czasach starotestamentowych, wskazywał na dzieło zbawienia grzeszników, którego w istocie początkiem był krzyż. Doświadczenia starożytnego Izraela, jakie miały miejsce w ramach tego typologicznego systemu, stanowią lekcję i przestrozę dla chrześcijan. W perspektywie tego obrazowego wzorca oraz doświadczeń, jakich uczestnikami byli Izraelici, apostoł stara się pełniej zrozumieć i ukazać wartość służby Chrystusa w niebie. Zaprezentowana w liście analiza porównań i kontrastów, w których autor przedstawia różne aspekty funkcjonowania ziemskiej i niebiańskiej świątyni oraz kapłaństwa Lewitów i arcykapłańskiej służby Chrystusa, określa sposób, w jaki autor próbuje ukazać ten temat.

List Jakuba

Temat listu

List Jakuba traktuje o praktycznym chrześcijaństwie, ukazując jak działa i jakie są efekty prawdziwej, żywej wiary w życiu ucznia Chrystusa. W całym dokumencie zostaje podkreślony kontrast między przejawami, skutkami lub konsekwencjami prawdziwej i fałszywej religii. Ten homiletyczny list jest pełen pięknych i uderzających ilustracji. Styl dzieła jest prosty i bezpośredni, a przemyślenia pogrupowane, czytelnie oddzielone od siebie. Dostrzeżenie jasno nakreślonej struktury całości nie jest jednak proste, co może wynikać z odmienności hebrajskiego sposobu konstruowania myśli. Jakub pisze z swobodnie, ale z pełnym zaangażowaniem, poruszając tematy, które zajmowały jego umysł. W liście możemy odnaleźć także szereg wątków, które pokrywają się z naukami Jezusa ukazanymi w Kazaniu na Górze (zob. Mt 5 – 7) oraz podobieństwa względem wybranych fragmentów z listów apostoła Pawła (zob. np. Jk 1,22 i Rz 2,13), i apostoła Piotra (zob. np. Jk 4,7 i 1 P 5,8-9).

1 List Piotra

Temat listu

List apostoła Piotra (1 P) ma charakter duszpasterski. Osnowę listu, w którą wplecione zostały wątki pastoralnej troski, stanowią trudności związane z brakiem akceptacji dla wiary chrześcijańskiej, nieuchronność „żarliwej próby” (1 P 4,12) i świadomość niespokojnych czasów, w których przyszło żyć wierzącym. W tej perspektywie apostoł stara się wzmocnić wiarę swoich czytelników, zachęcić ich do nienagannego postępowania, do wzorowej postawy obywatelskiej, do wiernego świadectwa o Chrystusie i do należytego przygotowania na spotkanie z Panem. Aby pomóc im osiągnąć te cele, Piotr udziela konkretnych rad sługom/niewolnikom (2,18), żonom (3,1-6), mężom (3,7) oraz starszym (5,1-4) i młodszym członkom Kościoła (5,5-9). W całym liście czuły duch spleta się z siłą przywództwa, a obydwie aspekty przeniknięte są wzniosłą ideą Chrystusa.

2 List Piotra

Temat listu

Podobnie jak 1 List Piotra, także 2 List Piotra (2 P) posiada wymiar duszpasterski. Autor zachęca swoich czytelników do dalszego wzrostu w łasce i w duchowym poznaniu, tak aby zamysł Boży, dotyczący ich powołania i wybrania, mógł się w pełni zrealizować. W 1. rozdziale listu autor chce wzmocnić adresatów, odwołując się do własnego doświadczenia i do proroczego słowa. W rozdziale 2. ostrzega przed fałszywymi nauczycielami. Rozdział 3. stanowi omówienie odrzucenia obiecanego powrotu Chrystusa przez tych, których autor określa mianem szyderców. Jednocześnie upewnia odbiorców listu co, do prawdziwości Jego powrotu i wzywa do gotowości na to wielkie wydarzenie.